

Γιατί είναι σημαντική η ευχή της μάνας;

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Δεν είδες ο Ιακώβ, μέχρι πού έφθασε, για να πάρη την ευλογία του πατέρα του; Και προβιά φόρεσε!

Ειδικά η ευχή της μάνας είναι μεγάλο πράγμα! Κάποιος έλεγε: «Κάθε λόγος της μητέρας μου είναι και μια λίρα χρυσή». Να, και πριν από καιρό πόση εντύπωση μου έκανε κάποιος από το Γιοχάνεσμπουργκ! Ήρθε στο Καλύβι το φθινόπωρο. «Γέροντα, η μάνα μου αδιαθέτησε, μου λέει, και ήρθα να την δω». Τρεις μήνες δεν πέρασαν, τα Χριστούγεννα ξαναήρθε. «Πώς πάλι εδώ;», τον ρωτάω. «Έμαθα, μου λέει, πως πάλι αδιαθέτησε η μάνα μου και ήρθα να φιλήσω το χέρι της, γιατί είναι ηλικιωμένη και μπορεί να πεθάνει. Για μένα η μεγαλύτερη περιουσία είναι η ευχή της μάνας μου».

Εξήντα χρονών άνθρωπος ξεκίνησε από το Γιοχάνεσμπουργκ και ήρθε στην Ελλάδα, για να φιλήση το χέρι της μάνας του! Και τώρα τέτοια ευλογία έχει, που σκέφτεται να κάνει ένα γηροκομείο μεγάλο για τους κληρικούς και να το χαρίση στην εκκλησία. Δηλαδή τις ευλογίες δεν έχει που να τις βάλη κατά κάποιον τρόπο. Για μένα είναι φάρμακο μια τέτοια ψυχή.

Είναι σαν να είμαι στην έρημο Σαχάρα και να βρίσκω ξαφνικά λίγο νερό. Αυτά

χάνονται σιγά-σιγά.

Ένας άλλος ήρθε μια μέρα με κλάματα στο Καλύβι. «Πάτερ, με καταράστηκε η μάνα μου.

Η ευχή των γονέων είναι η μεγαλύτερη κληρονομιά για τα παιδιά. Για αυτό φροντίζουν να έχουν την ευχή των γονέων.

Στο σπίτι έχουμε όλο αρρώστιες, στεναχώριες, η δουλειά μου δεν πάει καλά», μου είπε. «Κι εσύ δεν θα ήσουν εντάξει» του λέω. «Δεν μπορεί η μάνα σου άδικα να σε καταράστηκε». «Ναι, μου λέει. Ήμουν κι εγώ». «Να πας να ζητήσεις συγχώρηση από την μάνα σου», του λέω. «Θα πάω, Πάτερ, μου λέει. Δώσε μου την ευχή σου». «Την ευχή μου την έχεις, του είπα, αλλά να πάρης και την ευχή της μάνας σου».

«Δύσκολο να μου δώση την ευχή της», μου λέει. «Να πας, κι αν δεν σου την δώση, να της πης: «Μου είπε ένας Γέροντας πως κι εσύ θα παραδώσης ψυχή». Πήγε, και η μάνα του του ευχήθηκε: «Παιδί μου, να έχης την ευλογία του Αβραάμ!». Ήρθε μετά από λίγο καιρό στο Όρος με βυσσινάδες, με λουκούμια. Ήταν γεμάτος χαρά. Τα παιδιά του ήταν καλά, η δουλειά του πήγαινε καλά. Συνέχεια βούρκωνε και μου έλεγε: «δόξα τω Θεώ».

Άλλαξε η ζωή του και μιλούσε όλο πνευματικά. Πόσο μάλλον όταν κανείς έχη εξ αρχής σεβασμό προς τους γονείς! Πώς να μην έχη την ευλογία του Θεού;

Από το βιβλίο «Οικογενειακή ζωή»,
Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, Λόγοι Δ΄

Πηγή: eikonografies.gr